Planurile agresive ale reacţiunii americanizate din Franţa

La încheierea conferinţei dela Londra din 1947, Molotov declara: „Planul american cu privire la Germania nu ţine nici o socoteală de interesele celorlalte state care au făcut parte din coaliţia antihitleristă". Această declaraţie denunţa încă de pe atunci ce se ascunde îndărătul aşa numitei Uniuni europene: o coaliţie de state creată în scopuri războinice, având ca bază refacerea industriei de război germane şi a militarismuui german, coaliţie care sacrifica interesele naţionale ale statelor participante în folosul trusturilor americane şi a dominaţiei lor în Europa.

In adevăr, după semnătura Pactului Atlantic, revista americană „News Weck" preciza intenţiile Departamentului de Stat cu privire la Europa: „Problema politică imediată este de a pune capăt neînţelegerii dintre aliaţi pe chestiunea Germaniei. Practic, aceasta înseamnă să-i punem pe francezi la pas. Pentru început, Departamentul de Stat va lansa o riguroasă campanie diplomatică ţintind la realizarea unei cooperări strânse între Franţa şi Germania sau chiar a unei alianţe între ele".

Guvernele franceze care s'au succedat de atunci, fără să ţină seama de interesele poporului francez, au urmat cu docilitate politica impusă de Departamentul de Stat. Rezultatele de astăzi sunt subordonarea industriei franceze, industriei germane din Ruhr şi procesul de formare al armatei germane, rezultate ameninţătoare nu numai pentru securitatea Franţei, dar pentru însăşi pacea lumii.

Nota Guvernului Sovietic din 11 Septembrie adresată Guvernului Francez precizează responsabilitatea acestuia în făurirea unei politice dăunătoare păcii şi atrage atenţia asupra consecinţelor unei asemenea politici. Nota analizează aportul efectiv adus de guvernele Franţei politicii războinice a cercurilor imperialiste americane, prin formularea şi aplicarea celor două planuri: planul Pleven şi planul Schuman.

Fără să ţină seama de lecţia acordurilor dela München care, departe de a consolida pacea, a grăbi războiul, guvernele franceze au continuat tradiţia nefastă a acestei politici. Nota Guvernului Sovietic aminteşte cum acordurile dela München au făcut să cadă tratatul franco-sovietic din 1935, baza de atunci a menţinerii păcii în Europa. Şi de astă dată, planurile Pleven şi Schuman tind să submineze bazele tratatului franco-sovietic din 1944, prin care Guvernele Sovietic şi Francez îşi luaseră obligaţia să „întreprindă în comun toate măsurile necesare pentru înlăturarea oricărei noi ameninţări din partea Germaniei". Franţa se mai obligase prin acordul dela Potsdam să ducă o politică de împiedecare a unei eventuale agresiuni germane, alături de Uniunea Sovietică, Statele-Unite şi Marea Britanie.

Guvernele americanizate ale Franţei nu numai că n'au ţinut seama de tratatele semnate dar nu au şovăit să lovească în chiar interesele Franţei. Astfel, planul Pleven, anunţat în Octombrie 1950, admitea formarea unei armate germane care să fie înglobată în aşa zisa „armată europeană". De fapt „înglobarea" era o simplă încercare de înşelare a opiniei publice franceze care, cu drept cuvânt, vede în renaşterea militarismului german, o primejdie pentru Franţa. Dar cine sunt conducătorii noii armate germane înglobate cu atâta grijă în „armata europeană"? Foştii generali nazişti repuşi în drepturile lor, şi cerând sus şi tare egalitate în drepturi cu ceilalţi participanţi atlantici la armata „europeană". De pe acum se creează o armată de 210.000 soldaţi germani; dar mâine, spune nota Guvernului Sovietic: „Ea va creşte de câteva ori".

Guvernele americanizate din Franţa nu s'au mulţumit numai cu legalizarea reînvierii militarismului german. Ele i-au şi făurit baza lui economică de desvoltare prin planul Schuman, care creează cartelul oţel, cărbune, subordonând industria din Lorena industriei germane din Ruhr. Faimosul „pool" cărbune-oţel (cuvântul „cartel" a fost evitat ca fiind foarte impopular), este un vechiu vis al magnaţilor germani. Incă din anul 1921 Hugo Stinnes susţinea ideea unei asociaţii industriale Lorena-Ruhr. De atunci, ideea a fos mereu repetată. Iată dar că astăzi devine o realitate, mulţumită planului Schuman, plan propus de un francez!

Ce înseamnă pentru industria franceză cartelul creat pe baza planului Schuman, ne-o spun cuvintele politicianului francez Louis Marin: „Germania va domina rapid!" A exclamat el la ştirea încheierii cartelului. Louis Marin, legat de multe grupuri siderurgice, îşi amintea perfect că în ajunul declanşării celui de-al doilea război mondial, producţia de oţel germană ajunsese la 23 milioane tone iar cea franceză abia la 6 milioane!

Singura deosebire este că astăzi industria germană cât şi cea franceză unită prin faimosul „pool" sunt subordonate administraţiei americane a planului Marshall (E. C. A.) iar şansele industriei franceze sunt din ce în ce mai mici.

Dar planul Schuman, nu înseamnă numai înghiţirea industriei franceze, el este însăşi baza viitoarei agresiuni împotriva Uniunii Sovietice şi a ţărilor de democraţie populară. Insuşi autorul planului, Schuman, a declarat: „Planul de fuzionare a resurselor de cărbune şi de oţel din ţările europene va putea deschide calea colaborării militare între ţările interesate: Germania, Franţa, Italia, Belgia, Olanda şi Luxemburgul".

Poporul francez, care a avut atât de suferit de pe urmele unui război impus de politica trusturilor internaţionale, ştie la ce urmări s'ar expune dacă nu s'ar opune cu toată energia, politicii actuale a guvernelor franceze americanizate. Planul Schuman ca şi planul Pleven nu pot duce la o colaborare paşnică între poporul german şi cel francez, ci dimpotrivă la deslănţuirea unui alt război. Calea colaborării paşnice este indicată de acordul dela Potsdam care prevede democratizarea Germaniei şi lichidarea potenţialului de război. Cu drept cuvânt nota Guvernului Sovietic poate conchide că: In actuala situaţie internaţională încordată, popoarele Franţei şi U. R. S. S., ca şi toate popoarele iubitoare de pace trebue să fie unite în apărarea păcii şi nu trebue să admită slăbirea prieteniei între popoare. Prin unire şi prin întărirea prieteniei între popoare, planurile agresive ale guvernelor franceze ca şi cele ale stăpânilor lor dela Washington vor putea fi oprite la momentul potrivit.

Al. Dimitriu-Păuşeşti

Delegaţia de ţărani muncitori din R. P. R. care a vizitat Uniunea Sovietică se întoarce în ţară

Moscova, 13 (Agerpres). — *Corespondentul Agenţiei A. GERPRES transmite:*

Delegaţia ţăranilor muncitori din R.P.R. a plecat spre patrie, după ce diferitele ei grupuri au vizitat Georgia, Azerbaidjanul, Republica Autonomă Osetină, Republica Autonomă Cabardină, regiunile Gorki, Vladimir, etc.

Ca o încununare a călătoriei lor de neuitat, membrii delegaţiei au avut o consfătuire cu ministrul agriculturii URSS, I. Benedictov, şi cu activişti de frunte ai ministerului agriculturii. Tov. Isac Martin, conducătorul delegaţiei, a arătat în cuvinte calde cu ce uriaşe învăţături se întoarce în ţară delegaţia şi cât de mult vor sluji aceste învăţături la transformarea socialistă a agriculturii în RPR. Au mai vorbit apoi cu dragoste fierbinte despre tot ce au văzut în cursul călătoriei lor, inginerul agronom Petruc Teodor, preşedintele de gospodărie colectivă Gavril Ioan, ţărancа muncitoare Minea Elena şi activistul de partid Badea Ştefan. Minea Elena a spus cu o puternică emoţie în glas: „Când am plecat din sat dela noi membrii gospodăriei noastre colective mi-au spus: „Deschide bine ochii ca să vezi cât mai multe!" Ce mi-a plăcut mie îndeosebi este locul de cinste pe care îl ocupă femeia în colhozuri. Ea munceşte cot la cot cu bărbaţii şi de aceea este răsplătită şi preţuită întocmai ca şi bărbaţii..." In încheierea consfătuirii, ministrul agriculturii al URSS, I. Benedictov, a arătat că belşugul colhoznicilor şi forţa agriculturii sovietice se explică prin caracterul socialist al acesteia. Aplicarea ştiinţei cele mai înaintate pe mari întinderi de pământ duce la crearea unei vieţi îmbelşugate la sate. Vorbitorul a subliniat apoi că munca creatoare a oamenilor sovietici — pe care delegaţii români au putut-o vedea pretutindeni — este cea mai grăitoare dovadă a voinţei de pace a Uniunii Sovietice. Marile construcţii ale comunismului vor face viaţa oamenilor sovietici şi mai îmbelşugată şi mai înfloritoare. I. Benedictov a încheiat arătând că poporul sovietic întăreşte prin zeci de milioane de semnături pe Apelul pentru un Pact al Păcii, uriaşul lagăr mondial al păcii, în fruntea căruia se află genialul stegar al păcii, I. V. Stalin.

In seara zilei de 12 Septembrie, delegaţia şi-a luat rămas bun dela capitala Uniunii Sovietice, Moscova. La ferestrele vagoanelor, ţăranii au scandat vreme îndelungată lozinci izvorâte din dragostea fierbinte pentru marea Ţară a Socialismului, farul care luminează drumul tuturor popoarelor spre fericire. Până târziu, când luminile trenului au dispărut în noapte, s'au auzit vocile delegaţilor scandând lozinci pentru prietenia româno-sovietică şi, ca un ecou prelung al gândurilor fiecărui delegat, cuvintele: Slavă lui Stalin! Slavă lui Stalin!

Imperialiştii englezi exercită presiuni puternice pentru înlăturarea dr. Mosaddâk

TEHERAN, 13 (Agerpres). — TELEPRESS transmite:

In cercurile străine din Teheran se discută tot mai insistent posibilitatea înlocuirii lui Mosaddik din postul de prim ministru al Iranului. Aceste ştiri au căpătat o deosebită semnificaţie după ce s'a aflat ce a discutat Richard Stokes şi cu şahul Persiei, puţin înainte de plecarea lui Stokes dela Teheran, după eşuarea tratativelor petrolifere anglo-iraniene.

Stokes ar fi declarat şahului că eşecul tratativelor petrolifere este rezultatul direct al politicii antibritanice a primului ministru Mosaddik. După părerea lui Stokes, Mosaddik reprezintă principala piedică în calea unei înţelegeri între Anglia şi Persia, şi atâta timp cât acest obstacol nu va fi înlăturat cele două părţi nu vor putea ajunge la niciun acord.

Din surse franceze din Teheran se anunţă că pe lângă exercitarea de presiuni directe asupra şahului, diplomaţii englezi din Persia se ocupă cu organizarea unei puternice opoziţii împotriva lui Mosaddik şi a celorlalţi fruntaşi ai „frontului naţional".

Printre diplomaţii englezi care urzesc intrigi la curtea şahului şi în cercurile guvernamentale se află George Middleton, consilier la ambasada engleză, precum şi o înaltă personalitate militară dela aceeeşi ambasadă.

Aceştia au stabilit legături cu numeroşi politicieni şi înalţi funcţionari de Stat, ca ministrul Palatului, Husein Ala, şi ministrul afacerilor externe, Baghor Kazemi, cu ajutorul cărora au izbutit să pună la punct o opoziţie în Medjlis. Deputaţi cu influenţă ca Djemal Imami şi Naser Sadri, au început acum să-şi manifeste pe faţă opoziţia împotriva lui Mosaddik.

Rechemarea ambasadorului iranian în Turcia, Mohamed Saad, este de asemeni pusă în legătură cu eventuala demisie a lui Mosaddik. Englezii recomandă ca succesor al lui Mosaddik pe Saad.

Populaţia japoneză întâmpină cu ostilitate tratatul de pace separat cu Japonia

SHANGHAI, 13 (Agerpres). — TASS transmite:

Semnarea tratatului de pace separat cu Japonia şi a „pactului de securitate" americano-japonez a fost întâmpinat cu ostilitate de populaţia din Tokio şi din celelalte oraşe japoneze.

La Osaka au fost difuzate la 9 Septembrie peste 20.000 manifeste de protest împotriva păcii separate cu Japonia. In dimineaţa zilei de 8 Septembrie în centrul oraşului Tokio, trei preoţi budişti au declarat greva foamei în semn de protest împotriva înarmării Japoniei, cerând încheierea unui tratat de pace multilateral cu Japonia. Locuitorii insulelor Amami, smulse Japoniei în urma trecerii lor sub tutela americanilor, au pus pentru 20 zile drapelele în bernă.

Presa japoneză anunţă că numai cei din statul major al partidului liberal, partid net reacţionar, s'au declarat mulţumiţi de semnarea tratatului cu Japonia. Nici într'un alt partid burghez nu există o părere unanimă în această chestiune. In sânul partidului democrat există o serie de fracţiuni şi în primul rând fracţiunea în fruntea căreia se află Kitamura, care dezaprobă „tratatul".

După cum anunţă ziarul MAINICI, Kitamura a declarat la 10 Septembrie că „Yoshida a afirmat că majoritatea naţiunii japoneze ar dori pactul de securitate. Această afirmaţie nu are nimic comun cu realitatea. Acest tratat, inacceptabil pentru naţiunea japoneză duce la o situaţie nestabilă în Asia".

Partidul socialist japonez se află în prezent în pragul scindării în legătură cu chestiunea tratatului de pace cu Japonia. Aripa de dreapta care s'a reîncadrat recent în partidul foştilor socialişti epuraţi se declară pentru acceptarea tratatului şi a pactului, iar aripa „de stânga", temându-se să nu-şi piardă definitiv influenţa în rândurile maselor muncitoare, obiectează împotriva acestui „tratat de pace" şi împotriva „pactului de securitate".

După cum anunţă Agenţia KIODO TUŞIN, preşedintele Comitetului Central Executiv al partidului socialist japonez, Sudzuki, a declarat la 9 Septembrie că poporul japonez trebue să înţeleagă că tratatul de pace este departe de a fi un tratat de „conciliere şi încredere". Includerea în tratat a articolului prin care se permite prezenţa trupelor străine în Japonia, va agrava criza în Asia şi nu va permite Japoniei să-şi restabilească independenţa. Neparticiparea la tratat a unor ţări din Asia ca India, China şi Birmania înseamnă ruperea Japoniei de restul Asiei.

Referindu-se la pactul de securitate, Sudzuki a arătat că acest pact „înlănţue Japonia pentru totdeauna". Sudzuki a adăugat că niciun japonez nu doreşte o astfel de convenţie.

Totala descompunere morală a armatei gomindaniste din Taiwan

HONGKONK, 13 (Agerpres). — TELEPRESS transmite:

In cursul recentei sale vizite la Tokio, generalul William Chese, seful misiunii U.S.A. în Taiwan, a vorbit comandantului-sef al trupelor U.S.A. din Japonia, generalul Ridgway, despre „totala decădere morală şi descompunere politică a armatei gomindaniste". El a arătat că în rândurile soldaţilor şi ofiţerilor lui Ciang Kai Shek se manifestă o simpatie din ce în ce mai mare faţă de China Nouă, mulţi dintre ei declarând faţiş că vor să se întoarcă în patrie.

In armata lui Ciang Kai Shek, a arătat Chase, lipseşte cu desăvârşire disciplina, iar în ultimele luni au dezertat mii de soldaţi. Ofiţerii şi funcţionarii militari se ocupă cu specula de arme şi echipament american, fapt care subminează şi mai mult moralul trupelor.

Populaţia insulei Taiwan are o atitudine duşmănoasă faţă de trupele lui Ciang Kai Shek pe care le consideră trădătoare ale poporului chinez.

Chase a declarat că armata lui Ciang Kai Shek ar avea nevoie nu de arme şi bani americani, ci de îmbunătăţirea stării de spirit.

Pentru menţinerea ordinei, generalul Chase i-a recomandat lui Ridgway să trimită în Taiwan un mare număr de soldaţi şi ofiţeri japonezi din aşa numitul „corp poliţienesc de rezervă", în baza acordului încheiat între Thomas Dewey, guvernatorul statului New York, care a întreprins recent un turneu în Asia în numele departamentului de stat şi primul ministru japonez, Shigeru Yoshida.

Chase a recomandat deasemenea ca vasele gomindaniste să fie incluse în flota a 7-a americană, sub conducerea unui general american.

C'ne este Robert Lovett noul ministru al apărării Statelor Unite

Washington, 13 (Agerpres). — *TELEPRESS transmite:*

Prin numirea lui Robert Lovett la departamentul apărării în locul generalului Marshall, cercurile marii finanţe americane vor avea un nou reprezentant direct într'unul din cele mai înalte posturi guvernamentale ale USA. Noul ministru al apărării este fiul lui Robert Scott Levett, avocat al marilor cercuri de afaceri, care timp de 30 ani a fost preşedintele companiilor de căi ferate „Union Pacific" şi „Southern Pacific". Trebue reamintit că marile companii de căi ferate constituiau cea mai mare putere financiară şi politică în regiunile apusene ale Statelor Unite.

Robert Lovett a devenit la rândul său asociat al marilor bănci de investiţii Brown-Brothers, Harriman Brown Brothers şi Harriman. Firma Harriman a fost înmeiată în asociaţie cu Percy Rockefeller, nepotul lui John D Rockefeller, fondatorul trustului petrolifer Rockefeller. Mai târziu, firma Harriman- Rockefeller a fuzionat cu firma Morgan a băncii Brown-Brothers. Astfel, Lovett reprezintă forţele unite a două din cele mai mari grupuri financiare din Statele Unite, ca şi celălalt asociat al firmei, Averell Harriman — în prezent consilier special al preşedintelui Truman.

După ce a servit în administraţia lui Roosevelt într'un post relativ puţin important, Lovett a făcut parte din prima echipă de reprezentanţi ai marii finanţe introduşi de Truman în guvern când a ajuns preşedinte al Statelor Unite. Din această echipă mai făcea parte James Forestal, preşedintele trustului Dillon Read, altă bancă de investiţii din Wall Street, din a cărei conducere fac parte atât Morgan cât şi Rockefeller. După cum se ştie, Forestal a ocupat postul pe care-l preia acum Lovett, dar mai târziu a înebunit — victimă a isteriei de război la a cărei apătare a contribuit el însuşi.

Lovett a fost secretar adjunct la ministerul apărării între 1945 şi 1947, iar apoi subsecretar de stat până în 1949, când şi-a dat demisia împreună cu generalul Marshall titularul departamentului. Un an mai târziu, el a revenit în guvern împreună cu Marshall, ca subsecretar la ministerul apărării. Raporturile dintre ei au fost descrise astfel de revista TIME: „El (Marshall) dă directivele, iar inseparabilul său adjunct — omul Wall Streetului, Robert Lovett — are grija să fie aduse la îndeplinire".

Lovett face parte din triumviratul care hotărăşte şi controlează politica externă a USA în numele Wall Streetului. Partenerii săi sunt Harriman şi John Foster Dulles, autorul şi executantul politicii USA în Extremul Orient şi asociat într'o altă firmă a trustului Rockefeller-Morgan — Sullivan şi Cromwell — cea mai puternică corporaţie de avocaţi din USA.

Prin intermediul acestor firme Brown-Brothers-Harriman, Dillon Read şi firma bancară Dulles a lui J. Henry Schroeder, a cărui filială din Germania a ajutat pe Hitler să ajungă la putere — sunt canalizate în străinătate marile investiţii de capital. Numirea lui Lovett serveşte numai întăririi controlului pe care monopolurile financiare îl exercită asupra politicii externe americane.

Doi eroi ai rezistenţei condamnaţi la moarte de monarho-fasciştii greci aleşi pe listele Uniunii Democratice de stânga

LONDRA, 13 (Agerpres). — TELEPRESS transmite:

Printre cei 11 candidaţi ai Uniunii Democratice de stânga aleşi deputaţi la alegerile care au avut loc la 9 Septembrie, se află eroi ai rezistenţei din Grecia ca generalul Sarafis, Manolis Glezos, Manos Ţimbukidis şi conducătorul sindicatului marinarilor, Toni Ambatielos. Doi dintre aceştia — Manolis Glezos, care a smuls drapelul cu svastica nazistă de pe Akropole în cursul ocupaţiei, şi Toni Ambatielos — au fost condamnaţi la moarte şi sunt deţinuţi într'o închisoare monarho-fascistă. Betty Ambatielos, soţia fruntaşului sindical ales deputat, a făcut următoarea declaraţie corespondentului din Londra al Agenţiei TELEPRESS: „Mă gândesc cu durere la bătrâna mamă a lui Toni, în vârstă de 73 ani, care la aflarea veştii alegerii fiului ei va plânge de emoţie în închisoarea Averov, în care a fost şi ea întemniţată acum două luni. Dacă poate exista vreun tribunal care să-l judece pe Toni, atunci aceste alegeri reprezintă cel mai categoric verdict al poporului. Sentinţa de condamnare la moarte pronunţată de un tribunal militar fascist a fost respinsă de cei care l-au ales pe Ambatielos".

ÎNCETAREA RELAŢIILOR COMERCIALE CU U.R.S.S. AR CONSTITUI O ADEVĂRATĂ CATASTROFĂ PENTRU ECONOMIA ENGLEZĂ

WASHINGTON, 13 (Agerpres).— Ministrul englez de finanţe Gaitskell a fost nevoit să recunoască în discursul rostit Miercuri la posturile de radio că încetarea relaţiilor comerciale normale cu Uniunea Sovietică pe care imperialiştii americani vor s'o impună Marii Britanii ar constitui o adevărată catastrofă pentru economia engleză, deoarece „Marea Britanie ar fi complet lipsită de lemn de construcţie şi grâne". Gaitskell a arătat că de pe urma menţinerii relaţiilor comerciale normale cu U.R.S.S. ar profita în primul rând Marea Britanie.

În oraşul Havana au fost strânse 240.000 de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii

HAVANA, 13 (Agerpres). — *TELEPRESS transmite:*

Partizanii păcii din oraşul Havana au atins obiectivul propus, strângând 240.000 semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii cu privire la încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri.

Federaţia Democrată a Femeilor din Cuba anunţă de asemenea că numărul total al semnăturilor strânse în Cuba de către membrele ei se ridică la 280.000, depăşind astfel numărul de 245.000 semnături pe care şi-l fixaseră drept obiectiv.

★

HAGA, 13, (Agerpres). — TASS transmite:

In Olanda continuă strângerea de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii cu privire la încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri. Până în prezent, au fost strânse 270.212 semnături.

Statele Unite sprijină pe Franco în pretenţiile lui asupra Gibraltarului

Londra, 13 (Agerpres) — *TELEPRESS transmite:*

După cum relatează corespondentul diplomatic al ziarului DAILY WORKER, guvernul britanic l-a anunţat pe Franco, prin intermediul ambasadorului britanic la Madrid, că sprijină intru totul planul Statelor Unite de a face din Spania una din principalele baze ale pactului Atlanticului. Ambasadorul britanic Balfour a fost însărcinat să explice lui Franco că guvernul britanic nu poate declara această în mod public dată fiind ura pe care o nutreşte poporul britanic faţă de regimul lui Franco.

Intre timp se anunţă că Statele Unite se pregătesc să sprijine deschis cererea lui Franco ca Marea Britanie să cedeze neîntârziat Gibraltarul Spaniei.

Docherii francezi refuză să descarce material de război american

PARIS, 13 (Agerpres). — TELEPRESS transmite:

Docherii din Bordeaux au refuzat să descarce un vas american cu material de război, care a sosit în port în dimineaţa zilei de 11 Septembrie.

Glasul oamenilor de bună credinţă

Articol de fond din „Pravda"

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite.

PRAVDA publică un articol de fond intitulat „Glasul oamenilor de bună credinţă" în care se subliniază că întreaga omenire progresistă a întâmpinat cu o uriaşă însufleţire ştirea despre organizarea în Uniunea Sovietică a campaniei pentru strângerea de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii cu privire la încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri.

Masele largi populare din toate ţările lumii, se spune în articol, ştiu că semnăturile pe Apel ale oamenilor sovietici — constructorii comunismului, luptători pentru pace şi prietenie între popoare — constituie o contribuţie de seamă la cauza menţinerii şi consolidării păcii.

Imperialiştii americano-englezi, care pun la cale un nou război mondial agresiv, nu se dau înlături dela nicio răscocire şi uneltire pentru a ponegri în faţa popoarelor politica de pace a Uniunii Sovietice şi a ţărilor de democraţie populară, pentru a prezenta politica de pace a acestor ţări drept agresivă. Ei încearcă să atrage masele populare în mreaja minciunii pentru a le impune planurile lor agresive şi pentru a le târî într'un nou război. Dar aceste calcule criminale ale duşmanilor păcii şi democraţiei întâmpină o rezistenţă tot mai hotărîtă şi mai organizată din partea milioanelor de oameni de bună credinţă.

Oamenii muncii din toate ţările ştiu că Statul Socialist este un apărător sincer şi consecvent al păcii şi prieteniei între popoare. In Ţara Sovietică nu există clase şi grupe interesate în deslănţuirea unor războaie. Oamenii sovietici îşi consacră toate forţele muncii paşnice constructive, în numele înfloririi continue a patriei lor socialiste, în numele victoriei comunismului. Ziarul aminteşte că Uniunea Sovietică este vizitată de numeroase delegaţii străine din toate părţile globului pământesc, formate din muncitori şi ţărani, oameni ai culturii şi ai ştiinţei. Uriaşa amploare a construcţiei paşnice în U.R.S.S., devotamentul adânc al oamenilor sovietici faţă de cauza păcii produc asupra membrilor delegaţiilor o impresie uriaşă.

Toţi oamenii cinstiţi, scrie în continuare PRAVDA, văd că în Uniunea Sovietică industria civilă se desvoltă pe scară largă, nivelul de trai al populaţiei creşte necontenit, cultura şi ştiinţa înfloresc. In apropierea Stalingradului acoperit de glorie şi în mijlocul deşertului Kara-Kum, pe malurile cursului mijlociu al Volgăi, în stepele Ucrainei de Sud şi în Crimeea, oamenii sovietici construesc gigantice centrale hidroelectrice şi canale, demonstrând în mod convingător forţa Statului Sovietic.

Politica consecventă a U.R.S.S. întâmpină sprijinul călduros al oamenilor muncii din toate ţările pe care îi însufleţeşte la lupta pentru o pace trainică, împotriva uneltirilor ţâţâtorilor la război imperialişti.

Ştirea despre desfăşurarea în U.R.S.S. a campaniei pentru strângerea de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii a avut cel mai viu răsunet în inimile tuturor popoarelor iubitoare de pace. Faptul că oamenii sovietici sprijină în unanimitate Apelul privitor la încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri dă noi forţe milioanelor de partizani ai păcii în lupta lor împotriva planurilor criminale ale ţâţâtorilor la război, imperialiştii americano-englezi.

La Moscova şi în regiunea Moscova au fost strânse până acum 755.000 de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii

MOSCOVA, 13 (Agrepres)) — TASS transmite:

După cum a declarat reprezentanţilor presei, Serghei Vasiliev, secretarul Comitetului pentru apărarea păcii din regiunea Moscova, în decurs de patru zile la Moscova şi în regiunea Moscova au fost strânse peste 755.000 semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii cu privire la încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri.

Apelul este semnat de oameni ai ştiinţei şi culturii, de muncitori, ingineri, ţărani şi funcţionari.

Numărul semnăturilor creşte pe zi ce trece.

Oamenii sovietici îşi exprimă dorinţa fierbinte de a-şi consacra toate forţele luptei pentru pace, de a zădărnici planurile sângeroase ale imperialiştilor americano-englezi, ţâţâtori la un nou război.

Declaraţia delegaţiei Armatei Populare Coreene şi a voluntarilor chinezi în legătură cu tratativele dela Kaisung

PEKIN 13 (Agerpres). — TASS transmite:

Corespondentul Agenţiei CHINA NOUĂ transmite din Kaisung:

La 10 Septembrie delegaţia Armatei Populare Coreene şi a voluntarilor chinezi la tratativele de armistiţiu, a publicat o declaraţie privitoare la chestiunea violării premeditate şi sistematice de către forţele armate ale ONU a acordului privitor la zona neutră Kaisung, săvârşite de ele în scopul de a împiedica progresul tratativelor de armistiţiu în Coreea.

In declaraţie se spune printre altele că delegaţia Armatei Populare Coreene şi a voluntarilor chinezi a adoptat necondiţionat o atitudine sinceră şi plină de simţ de răspundere în legătură cu toate propunerile privitoare la diferitele chestiuni ridicate de partea forţelor armate ale ONU.

Partea noastră, se spune în declaraţie, a rezolvat într'un mod raţional şi este gata să continue să rezolve într'un mod raţional toate propunerile care sunt acceptabile şi care contribue la progresul tratativelor şi a respins categoric orice propuneri lipsite de raţiune. Partea noastră a refuzat însă cu hotărire să tolereze acţiunile arogante, nerezonabile şi provocatoare săvârşite de partea forţelor armate ale ONU şi a cerut ca aceasta să aibă o atitudine mai sinceră şi cu mai mult simţ de răspundere faţă de aceste acte, aşa cum o are partea noastră.

Declaraţia subliniază că partea forţelor armate ale ONU a creat în mod sistematic şi premeditat, dela început şi până în momentul de faţă, şi continuă să creeze o serie de incidente provocatoare, violând acordul privitor la neutralizarea zonei Kaisung, în scopul de a împiedica progresul tratativelor de armistiţiu.

Referindu-se la cererea statului major al forţelor armate ale ONU de a alege în locul Kaisungului un alt sediu pentru tratativele de armistiţiu, delegaţia Armatei Populare Coreene şi a voluntarilor chinezi declară:

Sensul chestiunii este de a se şti dacă partea forţelor armate ale ONU are sau nu realmente dorinţa sinceră de a relua tratativele de armistiţiu.

Dacă este sinceră, ea trebue să adopte o atitudine plină de simţ de răspundere faţă de o serie de incidente provocatoare create de ea, în loc să ceară schimbarea sediului Conferinţei în scopul de a abate atenţia dela soluţionarea acestor chestiuni. Dacă nu este sinceră în dorinţa ei de a relua tratativele, cererea ei de schimbare a sediului Conferinţei dovedeşte numai că ea crează un pretext pentru a provoca eşecul tratativelor.

Declaraţia aminteşte de evenimentele din ultimele două luni care s'au concentrat în jurul chestiunii neutralizării zonei Kaisung şi menţionează că aceste evenimente au scos la iveală două atitudini diametral opuse, adoptate de respectivele părţi.

In numele părţii Armatei Populare Coreene şi a voluntarilor chinezi, se spune în declaraţie, comandantul suprem Kim Ir Sen şi comandantul Peng Teh Huai, în răspunsul lor din 1 Iulie 1951 la propunerea generalului Ridgway referitoare la tratativele de armistiţiu, au declarat că ei consideră că este cu totul nepotrivit ca tratativele să fie duse pe bordul unui vas spital; de aceea, ei au propus alegerea Kaisungului ca sediu al tratativelor în vederea desfăşurării cu succes a tratativelor de armistiţiu. In acel timp, partea forţelor armate ale ONU a fost nevoită să accepte alegerea Kaisungului ca sediu al tratativelor de armistiţiu, ţinând seama de răsunetul pe care l-a avut în întreaga lume propunerea reprezentantului sovietic la ONU, I. A. Malik, cu privire la încetarea războiului în Coreea, precum şi de dorinţa fierbinte de pace a popoarelor din întreaga lume, inclusiv a poporului american. Şi cu toate acestea, chiar din acel moment, ea a început să-şi pună în aplicare, pas, cu pas, intrigile sale cu scopul de a împiedica progresul tratativelor, punând la cale acte de provocare împotriva sediului Conferinţei dela Kaisung.

Declaraţia enumeră actele ostile săvârşite în aer şi pe pământ în zona neutră Kaisung de aviaţia şi trupele aflate în subordinea comandamentului forţelor armate ONU.

Actele duşmănoase săvârşite în zona neutră dela Kaisung, se spune în declaraţie, nu pot fi explicate altfel decât prin intenţia premeditată a forţelor armate ale ONU de a împiedica progresul tratativelor de armistiţiu pe calea violării provocatoare a acordului referitor la sediul dela Kaisung al Conferinţei.

Temându-se că vor fi infierati de oamenii cinstiţi din întreaga lume, ele nu îndrăznesc să recunoască că fac toate acestea premeditat şi sistematic. In loc de aceasta, ele recurg la negarea nerusinată a incidentelor şi chiar la acuzaţia grosolană că aceste incidente ar fi fost puse la cale de partea noastră. In realitate, se spune în continuare în declaraţie, partea forţelor armate ONU ştie prea bine că toţi oamenii cinstiţi nu vor da niciodată crezare acestei minciuni nerusinate născocite de ea. Partea forţelor armate ONU ştie de asemenea că această minciună este plină de contradicţii şi nu rezistă la niciun fel de critică.

In încheiere, în declaraţie se spune:

Partea noastră a respectat întotdeauna cu stricteţe acordul privitor la neutralizarea zonei dela Kaisung şi a avut o atitudine plină de simţ de răspundere faţă de orice abatere dela acest acord, în timp ce partea forţelor armate ONU a recurs la o subminare neîntemeiată şi premeditată a acordului. Ea nu numai că a refuzat să cerceteze aceste acte provocatoare şi să ia măsuri în consecinţă, ci refuză de asemenea categoric să reia cercetările şi recurge cu nerusinare la negarea incidentelor şi la calomnii, declarând că aceste incidente provocatoare ar fi puse la cale de partea noastră. Oare acestea sunt tratative bazate pe egalitate şi pe echitate? Dacă partea forţelor armate ONU încearcă să intimideze şi să şantajeze partea noastră prin astfel de mijloace, aceasta o va duce numai la un total eşec şi ea va culege ceea ce a semănat.

Considerăm necesar să declarăm reprezentanţilor de răspundere ai părţii forţelor ONU, următoarele: tratativele pot fi duse pe o bază normală şi de egalitate în scopul realizării unui acord just şi echitabil cu privire la armistiţiu numai dacă partea forţelor armate ONU îşi va schimba atitudinea arogantă şi nerezonabilă, va renunţa la încercarea de a abate atenţia şi va adopta o atitudine sinceră şi plină de simţ de răspundere faţă de seria de incidente provocatoare. In caz contrar, partea forţelor armate ONU va purta fără îndoială întreaga răspundere pentru toate consecinţele care decurg din tărăgănarea tratativelor, împiedicarea tratativelor şi zădărnicirea tratativelor de către ea.

EVENIMENTELE DIN COREEA

PHENIAN 13 (Agerpres). — TASS transmite:

In comunicatul din 13 Septembrie al Inaltului Comandament al Armatei Populare a RPD Coreene, se anunţă că în toate sectoarele frontului, unităţile armatei populare coreene, în strânsă colaborare cu detaşamentele de voluntari chinezi, continuă să respingă cu succes atacurile inamicului. Pe frontul de Est, în regiunea dela Nord de Yangu, unităţile armatei populare au nimicit complet grosul unui regiment american din divizia a 2-a şi două batalioane din divizia a 8-a a armatei lisinmaniste, care au efectuat atacuri inversunate, urmărind să străpungă liniile de apărare ale armatei populare.

La 12 Septembrie, pe litoralul de Vest, unităţile armatei populare au scufundat două vase şi au avariat un alt vas inamic, care bombardau în mod barbar localităţile paşnice de pe litoral.

La 13 Septembrie, unităţile de artilerie antiaeriană ale armatei populare şi detaşamentele de puşcaşi-vânători de avioane au doborît 12 avioane inamice.

Starea de spirit a soldaţilor americani din Coreea alarmează Pentagonul

Washington, 13 (Agerpres). — *TELEPRESS transmite:*

Generalul-maior Floyd Parks, şeful serviciului de informaţii al armatei americane, a declarat recent că Pentagonul (ministerul apărării al USA) este foarte alarmat de faptul că soldaţii americani nu doresc continuarea războiului din Coreea. Această stare de spirit — a declarat el — s'a manifestat deosebit de puternic în ultima vreme.

Parks s'a referit la raporturile cartierului general al generalului [illegible] din Tokio, în care se subliniază [illegible] de oboseală şi de indisciplină. In raporturile cartierului general se subliniază în special că în ultimul timp s'au înmulţit cazurile de dezertare şi de refuz de a îndeplini ordinele date. In rândurile majorităţii ofiţerilor şi soldaţilor se observă o mare nemulţumire provocată de continuarea războiului şi dorinţa de a se întoarce cât mai curând acasă.

Această stare de spirit s'a accentuat în special după începerea tratativelor de armistiţiu dela Kaisung.

In rândurile armatei americane şi mai ales în rândurile unităţilor „aliate" au loc foarte dese discuţii în cadrul cărora soldaţii îşi exprimă dorinţa de a se întoarce acasă.

Pentru a stăvili această demoralizare continuă a armatei americane, a declarat Parks, Ridgway a propus preşedintelui grupului unit al şefilor de state majore, generalul Omar Bradley, un plan care prevede înlocuirea lunară a 40 — 50.000 soldaţi din Coreea. Până acum nu erau înlocuiţi decât 5 000-7.000 soldaţi pe lună. Parks a adăugat, însă că Pentagonul refuză să ia în consideraţie acest plan din cauza „dificultăţilor de transport".